

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637892272/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Karl Sandbergs Natur at tage saa jævnt og ligefremt paa det som muligt. Det var han nu født til, sagde han. Og derved blev det.

Medens nu Stephan løb sin Vej for ikke at faa at vide, hvem det skønne Portræt var, gik Sandberg for at lede efter en virkelig eksisterende ung Dame, som skulde være deroppe efter hans Antagelse.

Og ganske rigtigt; der kom hun jo.

»Jeg tænkte nok, De kom herop i Formiddag for at se Paulas Portræt, inden De tog hjem til Sorø,« sagde han med et straalende Ansigt, idet han gik hen imod en kjøn, rød-musset og lidt »provinsielt« udseende ung Pige, som kom fra Indgangssiden, og som paa sin Side ogsaa syntes velfornøjet med Mødet.

»Ja, naturligvis,« sagde hun. »Men siden jeg er kommen her, og De ogsaa er her, saa skal De virkelig tage Dem lidt mere af mig og vise mig, hvad jeg skal synes om. De veed, at jeg er det største Tossehoved med Malerier og den Slags Ting og forresten ogsaa med meget Andet.«

»Veed jeg det?«

»Ja, De baade veed det og siger det — til mig selvfølgelig.«

»Nej, hør.«

»Ja, hør,« vrængede hun med den godmodigste og glædeste Latter af Verden. »Men nu idag vil jeg ikke skændes med Dem. De skal være lidt elskværdig mod mig, jeg har faaet saa meget paa Hovedet af Tante, fordi jeg ikke vilde med og prøve Kjole istedetfor at gaa herop, at jeg nu har Lyst til at have det lidt godt. Kom saa.« Der var over hele hendes Optræden en vis Dørlighed, som slet ikke vilde have tiltalt Stephan, men hans lidt flegmatiske Ven fandt sig aabenbart inderlig vel ved at blive tagen paa den Maade.

»Ja, lad os gaa sammen og ikke spilde mere Tid.«

*

Saa var det en stille Sommeraften, en stille Sommeraften efter en stille Dag. Da Aftenen kom, og da Duggen faldt paa, vare de enkelte lyse Skyer, der hele Dagen langsomt vare gledne over Himlen, blevne færdige med deres Tog, og